

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 79/11
23.11.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.Б., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 151. став 1. Кривичног закона Црне Горе, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 704/11 од 24.10.2011. године, подигнутом против решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж.2 бр.1157/11 од 26.7.2011.године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, дана 23.11.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 704/11 од 24.10.2011. године те се **УКИДА** решење Апелационог суда у Крагујевцу Кж.2 бр.1157/11 од 26.7.2011.године у ставу 2. и предмет враћа том суду на поновно одлучивање у укинутом делу.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж.2 бр.1157/11 од 26.7.2011.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног В.Б., адв. Т.Б. из Б. а жалба браниоца истог окривљеног, адв. Д.О. одбачена је као неблагоприятна, које жалбе су поднете на решење Вишег суда у Чачку бр. Кв. 111/11 од 22.6.2011.године.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 704/11 од 24.10.2011. године, против наведеног решења Апелационог суда због повреде одредаба кривичног поступка из члана 398. став 1. и члана 399. став 2. ЗКП у вези са чланом 162. став 4. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости, укине решење Апелационог суда у Крагујевцу и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, након што је поступљено у смислу одредби члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са решењем против којег је захтев подигнут и по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости истиче да је решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж.2 бр.1157/11 од 26.7.2011.године у ставу 2 учињена повреда одредаба кривичног поступка из члана 162. став 4. ЗКП а на штету окривљеног В.Б.

Из списка предмета несумњиво произилази да је у поступку признања стране судске одлуке који је вођен пред Вишим судом у Чачку, против окривљеног В.Б., решењем тог суда бр. Кв. 111/11 од 22.06.2011.године одбијена као неоснована жалба окривљеног коју је у његово име поднео Т.Б. адвокат из Б. Надаље, из списка предмета произилази да је поступајући председник већа доставном наредбом (стр. списка 24. Вишег суда у Чачку) одредио да се ово решење достави адв. Т.Б. из Б., окривљеном В.Б. из Г.М., браниоцу по службеној дужности Д.О. адв. из Ч. и ВЈТ из Чачка те да су копије решења експедоване из Вишег суда у Чачку дана 23.06.2011. године. Из доставница уложених у списе предмета надаље произилази да је то решење достављено: окривљеном дана 27.06.2011. године, адв. Д.О. дана 11.07.2011.године, адв. Т.Б. дана 27.06.2011. године и ВЈТ из Чачка дана 23.06.2011. године те да су жалбе на ово решење уложили адв. Т.Б. предајом препоручене пошिल्ке пошти у Београду дана 29.06.2011. године а која је примљена у Вишем суду у Чачку дана 30.06.2011. године и адв. Д.О. чија жалба је примљена у Вишем суду у Чачку дана 14.07.2011.године. Такође, из списка предмета произилази и то да је решењем Апелационог суда у Крагујевцу, посл. бр. Кж.2. 1157/11 од 26.7.2011.године, одбијена као неоснована жалба браниоца адв. Т.Б. из Б. а жалба браниоца истог окривљеног, адв. Д.О. одбачена је као неблагоприятна.

У образложењу свог правног става због чега је жалба браниоца по службеној дужности адв. Д.О. неблагоприятна те да је треба одбацити, Апелациони суд у Крагујевцу наводи да је решење Вишег суда окривљеном В.Б. достављено 27.06.2011.године, да је жалба браниоца по службеној дужности адв. Д.О. предата пошти дана 14.07.2011.године, да је рок за изјављивање жалбе 3 дана „па је задњи дан за жалбу био 30.јун 2011. године“.

Из изнетог се да закључити да Апелациони суд превиђа чињеницу да је решење Вишег суда у Чачку достављено и адв. Д.О. дана 11.07.2011.године код заузимања става да рок за жалбу на решење и окривљеном и браниоцу тече од истог дана тј. од дана достављања окривљеном (27.06.2011.године).

Ово правно схватање Апелационог суда је погрешно. Наиме, одредбом члана 12. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима („Службени гласник“ РС бр.20/2009) предвиђено је да се у поступку пружања међународне правне помоћи, сходно примењују одредбе Законика о кривичном поступку (ЗКП), „ако овим законом није друкчије одређено“. Како тим законом

ништа није друкчије одређено у вези достављања писмена и других одлука од чијег достављања тече рок за изјављивање жалбе, неопходно је применити одредбе члана 162. став 4. ЗКП којима је, најпре (реченица прва), одређено да „ако окривљени има браниоца, оптужница, оптужни предлог, приватна тужба и све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу или приговор, као и жалба противне стране која се доставља ради одговора, доставиће се и браниоцу и окривљеном по одредбама члана 161. ЗКП“ те да (реченица друга) „У том случају, рок тече од дана достављања писмена окривљеном, односно браниоцу.“

У конкретном случају решење је достављено у складу са одредбама члана 162. став 4. ЗКП (реченица прва) и окривљеном Б. а и његовом браниоцу адв. Д.О. те, по цитираном законском тексту, у складу са реченицом другом из исте одредбе, рок за жалбу тече од дана достављања наведеног решења окривљеном, односно браниоцу. Како је решење окривљеном достављено 27.6.2011.године, то је рок (од 3 дана) да он изјави жалбу истицао 30.6.2011. године, а како је решење браниоцу окривљеног адв. Д.О. достављено тек 11.07.2011.године, то је рок да овај бранилац изјави жалбу истицао тек 14.07.2011. године, а не, како то погрешно сматра Апелациони суд, дана 30.6.2011.године. Будући да је овај бранилац жалбу поднео управо дана 14.07.2011.године дакле последњег дана рока, то је Апелациони суд погрешно када је жалбу као неблаговремену одбацио и тиме, на штету окривљеног, повредио одредбу члана 162. став 4. ЗКП а у вези члана 12. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима („Службени гласник“ РС бр.20/2009).

Како је побијаним решењем повређен закон на штету окривљеног, Врховни касациони суд је уважањем захтева за заштиту законитости то решење, у ставу 2. изреке, укинуо и предмет враћа Апелационом суду у Крагујевцу на поновну одлуку о овој жалби.

Доношењем нападнутог решења суд није повредио и одредбе члана 398. став 1. и члана 399. став 2. ЗКП а како се то истиче у захтеву за заштиту законитости те је захтев у овом делу неоснован. Наиме, из изнетог несумњиво произилази да је у конкретној ситуацији Апелациони суд на погрешном становишту од када браниоцу окривљеног почиње да тече рок за изјављивање жалбе а не да ли уопште има право жалбе (члан 398. став 1. ЗКП) односно у ком року (члан 399. став 2. ЗКП).

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. и члана 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08), те члана 24. став 7. ЗКП а применом члана 425. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Мила Ристић**

**Председник већа
судија
Бата Цветковић,с.р.**